

Til beskæftigelsesudvalget.

Jeg og mange andre fleksjobbere har gjort en kæmpeindsats for at få indflydelse på den fleksjobreform, som er på vej. Når regeringen påtager sig et omfattende reformarbejde, er hensigten vel, at så mange syge og handicappede danskere som muligt skal ud i meningsfuld beskæftigelse? Desværre har forligsparterne ikke gjort noget for at fjerne et punkt i loven, som i allerhøjeste grad er diskriminerende.

Det drejer sig om reglerne for fleksjobbere i selvstændig virksomhed. I pressen bryster diverse partier sig af, at selvstændig virksomhed stadig er mulig for os. Men det gælder jo kun, hvis man allerede drev en virksomhed på forhånd:

§ 4, stk 3: Den selvstændige virksomhed skal inden for de sidste 24 måneder have været udøvet i sammenlagt 12 måneder og i et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i over 30 timer pr. uge.

Paradokset:

Vi har en beskæftigelsesminister, som hævder, hun gerne vil motivere syge og handicappede til at arbejde (mere).

Men i virkeligheden er det fuldstændig udelukket for fleksjobbere at etablere sig som for eksempel forfattere og kunstnere, da disse erhverv tæller som selvstændig virksomhed. Personligt har jeg meget svært ved at se det rationelle i denne begrænsning, da kunstnerisk virksomhed netop er meget fleksibel (den kan dyrkes fra hjemmet, når udøveren helbred tillader det). Der vil sjældent være særlig høje indtægter i begyndelsen, men hvis udøvende kunstnere fik samme vilkår som andre fleksjobbere, vil nogle af dem måske endda blive i stand til helt at forsørge sig selv på langt sigt.

Desuden opfatter jeg det som voldsomt krænkende og diskriminerende, at regeringen for al fremtid lukker nogle muligheder for kronisk syge danskere.

Jeg har forgæves spurgt diverse toppolitikere, med hvilken begrundelse de nægter fleksjobbere ret til at etablere selvstændig virksomhed, men aldrig fået noget svar. Den almindelige antagelse blandt fleksjobbere er, at det vil være for besværligt at administrere.

For besværligt for den regering, som er villig til at sætte store ressourcer på spil for at lede efter resterende arbejdsevner på få timer om ugen at administrere en ordning, der rent faktisk kunne føre til meningsfuld beskæftigelse for en stor gruppe af fleksjobbere?

Med venlig hilsen Dorte Hummelshøj Jakobsen.